

Sygn. akt II CSK 357/14

POSTANOWIENIE

Dnia 16 grudnia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Kozłowska

w sprawie z powództwa P. [...] Spółki Akcyjnej w Ł.
przeciwko D. [...] Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w S., P. D. i I. D.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 16 grudnia 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej pozwanych
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 27 grudnia 2013 r., sygn. akt I ACa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Dokonywana w toku postępowania kasacyjnego ocena skarg kasacyjnych w ramach tzw. przedsądu ma na celu wybór takich spraw, które powinny zostać rozpoznane ze względu na interes publiczny. Rozwiązanie to łączy się ściśle z charakterem skargi kasacyjnej jako szczególnego środka zaskarżenia; nie jest ona kolejnym środkiem odwoławczym w toku instancji, lecz środkiem prawnym nadzwyczajnym, uruchamianym przede wszystkim w interesie ogólnym i ukierunkowanym – przynajmniej ze swego założenia – do rozpatrzenia wyłącznie kwestii prawnych (materialnych i procesowych) związanych z wydanym przez sąd drugiej instancji prawomocnym orzeczeniem. W związku z tak ukształtowanym modelem skargi, Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania tylko wówczas, gdy zachodzą przyczyny wymienione w art. 398⁹ § 1 pkt 1-4 k.p.c.

Pozwani w skardze kasacyjnej odwołali się do przyczyn z pkt 1 i 2 powołanego przepisu, to jest występowania w sprawie istotnego zagadnienia prawnego i potrzeby wykładni przepisów. W ocenie skarżących istotne zagadnienie prawne sprowadza się do kwestii „czy w świetle art. 709¹⁵ k.c. w związku z art. 353¹ k.c. dopuszczalne jest określenie w umowie leasingu innego niż określony w art. 709¹⁵ k.c. sposobu pomniejszania należności korzystającego wobec finansującego wskutek wypowiedzenia umowy..., w szczególności mniej korzystnego dla korzystającego, aniżeli wynikający z art. 709¹⁵ k.c.”. Co do przesłanki drugiej, w ocenie skarżących wykładni wymaga sam art. 709¹⁵ k.c. przez wyjaśnienie zakresu pojęcia korzyści uzyskanych przez leasingodawcę, przy czym skarżący wskazując, na tle stanu faktycznego sprawy, możliwe zakresy tego pojęcia, wypowiadają pogląd, że chodzi tu o wartość rynkową zwróconego pojazdu a nie o cenę jaką leasingodawca uzyskał ze sprzedaży zwróconego pojazdu.

Tak wyłożone przyczyny, dla których Sąd Najwyższy, zdaniem skarżących, powinien przyjąć skargę kasacyjną do rozpoznania, nie zasługują na uwzględnienie. Powołany przez nich art. 709¹⁵ k.c. był już bowiem przedmiotem wykładni dokonywanej przez Sąd Najwyższy w obu jej aspektach przedstawionych w skardze, a więc tak co do charakteru tego przepisu jak i rozumienia użytego w nim pojęcia korzyści. Najbardziej wymownym i rozstrzygającym przedstawione

przez skarżących wątpliwości jest wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 grudnia 2013 r. V CSK 566/12 (OSNC z 2014 r., nr 10, poz.102), w którym Sąd Najwyższy wskazał, że przepis ma charakter przepisu iuris cogentis tylko w tym zakresie, w jakim statuuje istotną dla leasingobiorcy zasadę pomniejszania jego zadłużenia o wartość korzyści leasingobiorcy. Odnosząc się zaś do zagadnienia co w razie tzw. sprzedaży poleasingowej uważać za korzyść, wskazał, że w takim wypadku uzyskanie korzyści należy wiązać z realnie powstałym, a nie tylko możliwym do uzyskania dochodem z rzeczy, a więc przede wszystkim - z uzyskaną przez leasingodawcę (sprzedawcę) ceną sprzedaży. Podobne stanowisko zajął Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 14 lipca 2010 r. sygn. akt V CSK 4/10 (OSNC z 2011 r., nr 3, poz. 29).

W świetle powyższego nie ma podstawy do przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania z uwagi na istotne, w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., zagadnienie prawne i potrzebę wykładni art. 709¹⁵ k.c.

Z przedstawionych przyczyn, przy uwzględnieniu, że w sprawie nie zachodzi nieważność postępowania, którą – zgodnie z art. 398¹³ § 1 k.p.c. – Sąd Najwyższy bierze pod uwagę z urzędu, odmówiono przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).